

tarannà liberal (és a dir, aquells que defensen el no-intervencionisme de l'estat o les administracions públiques i que donen prioritat als drets individuals), precisament «perquè neguen al català el caràcter nacional, ja que, segons ells, atempta contra els drets individuals dels ciutadans».

Berrio ens diu que «les identitats no es creen sols des de la trinxera del nacionalisme reivindicatiu, sinó que es creen i es recreen, sobretot, des d'allò que anomenem el "nacionalisme banal" (banal nationalistim); és a dir, aquell nacionalisme, gairebé sempre d'estat, que impregna l'actuació de la major part de les institucions i que es propaga a través dels mitjans de comunicació, sense fer soroll, passant totalment inadvertit a causa del fet que no diu res ni atempta contra el sentit comú establert». ♦

Miquel Nicolàs i Albert Berrio

La formació de dirigents

CARME GIMÉNEZ I CAMINS (llicenciada en Psicologia, professora a la Universitat Oberta de Catalunya)

Carme Giménez i Camins en un moment de la seva intervenció

En el món hi ha dirigents i gent dirigida. Tanmateix, actualment som davant una crisi a nivell mundial de bons dirigents; a vegades els confonem amb la simple funció burocràtica.

A Catalunya el problema de dirigents és tan greu que podem parlar de país decapitat, ja que això és el primer que hom fa a un poble quan el vol sotmetre. Es fa desaparèixer aquella persona que anomenem *cap* (que és la qui planifica, preveu i organitza l'acció) i amb ella s'ensorra tota la classe directiva eficient o tot model social esperançador.

Els obstacles, tanmateix, no ens vénen pas sempre de fora. El mal està en el fet que no tenim avui dia homes de tremp directiu com Prat de la Riba o Pau Claris. Ens manca una bona preparació de líders en el camp de la direcció humana, ja que, per a ocupar un lloc directiu, calen unes habilitats, una ètica i una excel·lent formació de caràcter, virtuts en les quals la majoria dels nostres dirigents (o de dirigents a esfera mundial) no arriben ni a un aprovat.

Per a tenir el do de comandament

és necessària la capacitat de previsió i de motivació, el fet de saber-se expressar bé i d'organitzar-se metòdicament. S'ha de tenir vigor psíquic, seguretat en si mateix i talent de contagi anímic. I, ja que un problema de l'àmbit català és el de tenir un nombre massa elevat de tímids i de tendència a no comprometre's, el professor Espinalt deia que havíem de conrear preferentment la disciplina mental i donar un clar sentit a la nostra existència, essent alhora màximament idealistes.

Tota comunitat necessita autèntics dirigents, com una bona orquestra necessita un bon director si vol una bona

interpretació. Per això convé prendre consciència que ens calen directius ben formats, revestits d'autoritat i que tinguin cura de la seva imatge, del seu vestit i de la seva expressivitat.

Ja s'ha demostrat que, per les característiques particulars de la psicologia humana, la dita «entre tots ho farem tot» no resulta eficaç. El fet és que la major part de persones viuen a expenses dels plans que uns pocs realitzen; i, per contra, són majoria els qui viuen feliços pensant que n'hi ha d'altres que ja decideixen per ells. ♦